

“తమిళం కృషి కుటుంబం”

— కృష్ణా —

ప్రియ తుషారా!

స్వాతి వానకై వేచే ముత్యపు చిప్పలా, వెన్నెల కొసం ఎదురు చూసే చక్కరంలా నీ చల్లని చూపుకై తీయని చిరునవ్వుకై పరితపించే ఈ దినుడ్ని ఎప్పుడు కరుణిస్తావు...?

తుషా... నీ అందంతో నన్ను ఊరిస్తున్నావు నీ నిర్లక్ష్యంతో నన్ను వేధిస్తున్నావు. ఇది న్యాయమా....?

కొటి సినిమా తారలకైనా లేని నీ అందం నన్ను పిచ్చివాణ్ణి చేస్తోంది ప్రేమ బిచ్చగాడ్డి చేస్తోంది.... నీ కరుణ నన్నా కలగని నాడు, నాకు మరణమే శరణం...

ఇట్లు
నీ ప్రేమ పూజారి-
“సుమన్”

“డియర్ కారా...

పడవ లాంటి కారులో నుండి హాసలా నువ్వు దిగుతోంటే నా గుండెలయ తప్పుతోంది ..

మై హార్ట్ ... మై లవ్ ... మై....”

అది, అలాంటివే మరో కొన్ని ఉత్తరాలు చదివి నిర్లక్ష్యంగా టీబీల్ మీదికి విసిరేసే ప్రక్రమే వున్న నీరజ వంక చూసి అర్థయిస్తూ నవ్వింది తుషార....

ప్రతిగాతనూ ఓ చిరునవ్వు విసిరింది నీరజ.

‘అబ్బబ్బు ... ఈ లో లెటర్స్ తో చచ్చిపోతున్నాననే నీరూ...’ కానీ, ఆ చచ్చిపోతున్న లక్షణాలివీ తుషార ముఖంలో కనిపించ లేదు.

“ఈ... చదువూ, సంపదా, శాందర్యం స్వంతం చేసుకున్న అమ్మడివి, నీకు కాక మరెవరికొస్తాయి లో లెటర్స్...”

“అఫ్ కోర్స్...” అన్నట్లుగా నవ్వింది తుషార

ఈ కాంప్లిమెంట్ ఆమెను సంతోష పరచింది

అన్నట్లుగా కళకళ లాడుతున్న. ఆమె ముఖం చెప్పకనే చెప్పింది

“హానీ, తుషారా! ఓ పని చెయ్యకూడదా...?”

“ఏమిటి..?” అన్నట్లుగా కళ్ళు రెపరెప లాడింది తుషార. ఆ కంటి రెపరెపలు చూసిన కుర్రాళ్ళు వెర్రెత్తి పోతే ఆశ్చర్యం లేదు సుమన్ వర్ణించినట్లుగా కొటి సినిమా తారల శాందర్యమూ ఒక్క తుషార సొత్తే ...

కలువ పూరేకుల కళ్ళు, అరుణారుణ కాంతులినే చెక్కిళ్ళు పూరేకుల పెదవులు, సంపంగి నాసక, పంగిన విల్లు లాంటి కనుబొమల తీరూ, వర్షబుల్బుల్లలోని మేఘ పంక్తిని పోలిన దట్టమైన కేశ సంపదా, సన్నని నడుము వంపు .. తుషార కేవలం అజంతా శిల్పం .

రఘుణులు మై నశిల్పం..

ఆమె అందం అనన్య సామాన్యం.. అందుకే తుషార మిస్ కాలేజీ అయ్యింది. కుర్రాళ్ళ కలత నిద్దురకు కారణం అయ్యింది

కలిమి తెచ్చిన అడంబరంతో అందరిలోనూ ప్రత్యేకంగా కనిపించే తుషార చదువులో కూడా ఎవరికీ తీసిపోదు.

క్లాసులో ఆమె ర్యాంక్ మూడుకు పెరగదు లక్ష్మి, సరస్వతులు ఒక్క చోట కాపురం చెయ్యగనేది పెద్దల మాట కానీ, తుషార విషయంలో ఆ ఇద్దరే కాకుండా రతీదేవిని కూడా తోడు తెచ్చుకుని ముగ్గురూ కలిసి ముచ్చటగా కాలక్షేపం చేస్తున్నారు. కానీ, విచారించాల్సిన విషయం ఏమంటే తుషారకు తన అందం తనకు తెలుసు

ప్రతి కదలికలోనూ తన శాందర్య సంపదలోని విశిష్టతను ఎదుటి వారు గమనించేలా ప్రవర్తిస్తుంది.

“ఏమిటి నీరూ, ఏమిటి

చెప్పానని అలా రెప్ప వాల్చుకుండా చూస్తూంది పోయావ్..?”

నీరజ అలా ఎందుకు చూస్తూంది పోయిందో తుషారకు తెలుసు

“అహ... అఁ... ఏమీ లేదు ..”

“నీ అందాన్ని .. అని వుంటే సంతోషించేది తుషార

“ఏమిటి చెప్పానన్నావ్..?”

“అబ్బే.. ఏమీలేదు.. నీకు నచ్చిన, నిన్ను మెచ్చిన ఓ కుర్రాడ్డి చూసి ప్రేమించేయ్. అంతటితో నీకీ ప్రేమ లోఖల బెడద తప్పుతుంది కదూ..?”

నిర్లక్ష్యంగా ఓ నవ్వు నవ్వింది తుషార - కదలి తీరంలో ఓ అల విరిగి పడ్డట్లు. ఏనీలాకాళంలో ఓ మెరుపు మెరిసినట్లు..

“ఏమిటి .? ప్రేమా ..? వీళ్ళనా..?”

మరోసారి నవ్వింది తుషార. తెల్లబోయినట్లు చూస్తూంది పోయింది నీరజ

“నీరూ డియర్! నా మేరేజ్ ఇలాంటి వాళ్ళతో

అవుతుందని ఎలా అనుకుంటున్నావ్. ? మా దాడి నా కొసం అందమూ, ఐశ్వర్యమూ వున్న ఓ ఫారిన్ రిటర్న్సు సెలెక్ట్ చేస్తారు ..

“సెలెక్ట్ చేయడం కాదు. కొంటారను....”

“అఫ్ కోర్స్..”

“తుషారా! నేనక వెడతాను..

“అరే. టిఫిన్ తీసుకుని వెడతావనుకుంటే . అప్పుడే వెడతానంటావే?” (తైవర్లు విలుస్తాను, కారులో వెదుడువు గాని ...”

తుషారకు ఓ అమ్మరంగు అందమైన కారు వుంది.

“ఇప్పుడేం పడ్డ తుషారా.. నేను వెళ్ళాలి. ”

“చూ ఇంటికి వచ్చిన వాళ్ళు కాఫీ టిఫిన్ తీసుకోకుండా వెళ్ళవమే .. మా దాడి ఊరుకోరు ..”

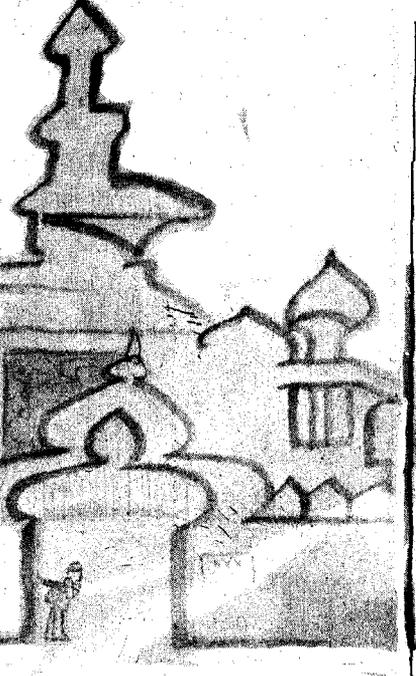
ఆ మర్యాదలో అప్యాయత ఉండదు . కేవలం

స్టేటస్ సింబల్.. అప్పటి కప్పుడు తువార వంట
 మనిషిని పిలిచి తిఫిన్, నెస్టెడ్ తప్పించింది.
 బాదం వల్ల్యా ... బీదీవప్పు పకోడి.. తువార

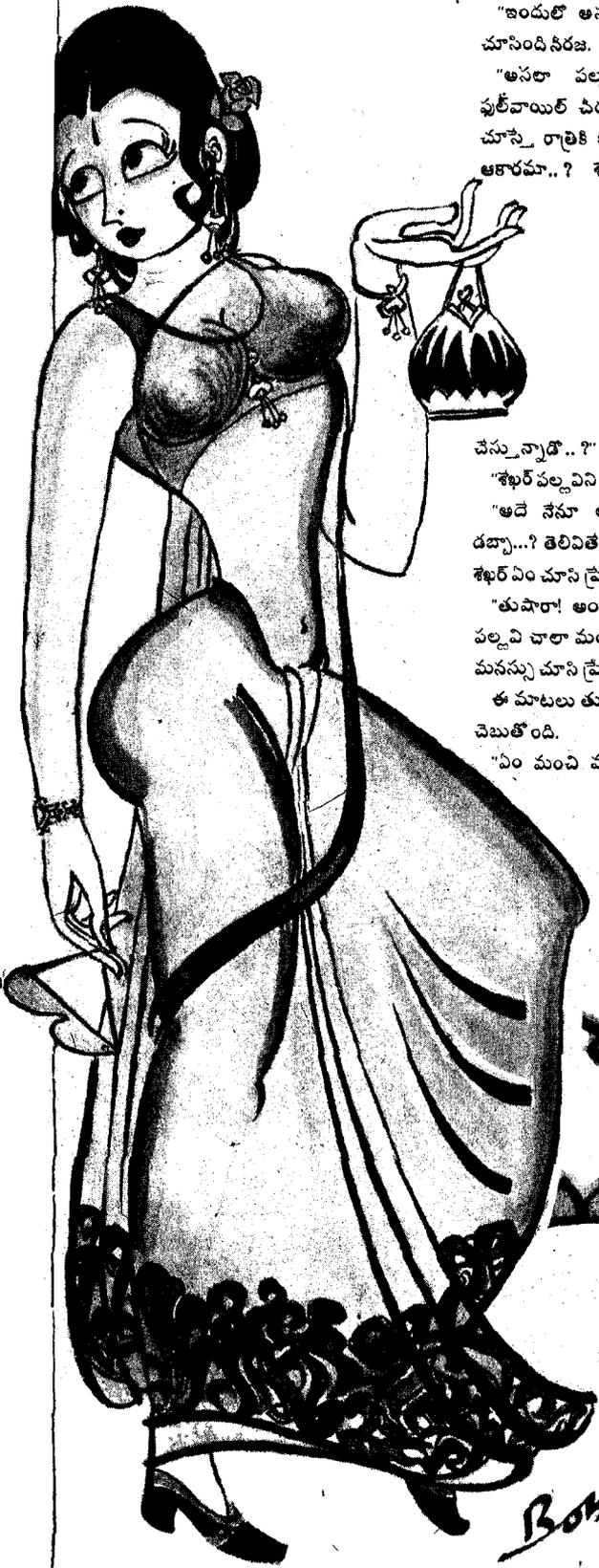
అందలా.. ఆమె అంతస్సులా..
 "నీరూ శేఖర్ లేదూ.. ఆ పల్లవి వెంట
 తిరుగుతున్నాడు... అనవ్వంగా...."
 "ఇందులో అనవ్వం ఏముంది...?" అన్నట్టుగా
 చూసింది నీరజ.
 "అసలా పల్లవి ఎలా వుంటుంది.? ఆ
 ఫుల్ వాయిరీ చీరల్లో తనను చూస్తుంటే పగలు
 చూస్తే రాత్రికి కల్లోకి వస్తుంది ఓ అందమా...?
 ఆకారమా..? శేఖర్ తనలో ఏం చూసి లైక్

మఖిమూ... తనూ...."
 నీరజ ఆశ్చర్యంగా చూసింది.
 తువార అన్నట్టుగా పల్లవి అవకాశం, ఏద్రాసి
 కాదు. ఛామన ఛాయలో, కొంచెం పొట్టిగా
 అనిపించినా కళగల ముఖమే... ఆ ముఖంలో కళ్ళు
 పెద్దవిగా వుండి ప్రకాశంగా, నిర్మలంగా
 ఆకర్షణీయంగా కనిపిస్తాయి.
 ప్రపంచంలో తను తప్ప మరెవరూ అందంగా
 కనిపించరు తువార కళ్ళకు.. చూసిన ప్రతివారికి
 వంక పెట్టి తువార స్వభావం నీరజకు బాగా
 పరిచయమే....

ఈ రకమైన అపాంకారం భరించడం చాలా కష్టం
 కానీ, నీరజ భరిస్తుంది
 కారణం . తన స్నేహం కోసం వచ్చే తువారను
 తప్పుకు తిరగగల కాళిస్యం లేదు నీరజలో.
 తువార ప్రతి ఉదయం కాలేజీకి వెదుతూ తప్పని
 సరిగా నీరజ ఇంటి ముందు కారు ఆపి .. నీరజకు
 లిఫ్ట్ ఇస్తుంది
 ఆలా ప్రతిరోజూ తువార కారులో కాలేజీకి
 వెళ్ళడం నీరజకు ఇష్టం వుండదు... కానీ ఇంటికి
 వచ్చిన తువారను నోప్పించలేని సంస్కారం ...
 నీరజది మధ్యతరగతి కుటుంబం
 "అందమా, చదువు సామాన్యమే.
 వయస్సు తెచ్చిన ఒంపు సాంపులతో చక్కని
 కనుముక్కు తీరుతో "ఫరవాలేదు" అనిపించే నీరజ
 తువార ముందు మాత్రం వెలతెల పొతుంది.

తువార ఇంత సామాన్యంగా వుండే తన స్నేహం
 కొరడంలో అంతర్యం నీరజకు తెలుసు-
 తనలాగే దబ్బుగల వారి మధ్య అయితే అందరిలో
 తనూ ఒక్కటిగా మాత్రమే కనిపిస్తుంది.
 కానీ, సామాన్యంగా వుండే వాళ్ళమధ్య అయితే
 తను మరింత ప్రత్యేకంగా కనిపిస్తుంది.

చేస్తున్నాడో..?"
 "శేఖర్ పల్లవిని ప్రేమిస్తున్నాడేమో..."
 "అదే నేనూ అంటున్నాను ఓ అందమా ...?
 దబ్బా...? తెలివితేటలూ అంతంత మాత్రమే.. మరి
 శేఖర్ ఏం చూసి ప్రేమిస్తున్నాడో పూర్తిగా..."
 "తువార! అందరూ నీలాగే ఎలా వుంటారు. ?
 పల్లవి చాలా మంచి అమ్మాయి. శేఖర్ ఆమె మంచి
 మనస్సు చూసి ప్రేమిస్తుందవచ్చు...."
 ఈ మాటలు తువారకు సచ్చలేదని ఆమె ముఖమే
 వెలుతోంది.
 "ఏం మంచి మనస్సో... ఏమో... మరి ఎద్రాసి

Bonny

అదే తుషారకొరుకునేది.
అందుకే నీరజ స్నేహం కొనసాగిస్తానని ప్రాకులాడేది...
విషయం తెలిసినా, ఆంతర్యం ఏదైనా కానీ,
ఈనాటికి వచ్చే తుషారను తప్పుకు తిరగ గలిగే
తెలివితేటలు, కఠినత్యమా నీరజకు లేవు.

* * * *

కాలేజీ డ్రిమ్ అవుతుందంటూ రుబ్బుతున్న
పచ్చడిబండ తల్లి చేతికి ఇచ్చి బాత్ రూంలోకి
దూరింది నీరజ.

జడ అల్లుకూంటుండగానే తుషార కారు ఆగిన
చప్పుడూ, ఆ వెంట వెంటనే రెండుసార్లు హాన్
చేసిన చప్పుడూ వినిపించి త్వరపడింది నీరజ.

"ఏయ్... నీరజ! ఇంకా ఏం చేస్తున్నావ్...?"
కారుదిగి దూకుడుగా వచ్చింది తుషార.

చీరకుచ్చిళ్లు సవరించుకుంటున్న నీరజ
నవ్వుతూ తలవెత్తి చూసింది స్పెల్ బ్లాడ్ కలర్ కారి,
మాచింగ్ జాకెట్, మ్యూచింగ్ జ్యూయలరీతో
మెరిసిపోతోంది తుషార

విసిల మేఘమాలికకు బంగారు జరి అంచు
కూర్చినట్లు అచ్చాదనలేనిచోట్ల ఆమె బంగారు
రంగు శరీరం పచ్చగా మెరిసిపోతోంది

మేఘకన్య ఒకరై ఆకాశంలో విహరించేందుకు
వచ్చినట్లుండా క్షణంలో తుషార.

నీరజ తన చీర పంక చూసుకుంది.
తుషార డ్రస్ ముందు, తన చీర మంచిదే అయినా

మరి మామూలుగా పేలవంగా కనిపించింది-
క్రోత్ జరి చీర ముందు వెలిసిపోయిన

నూలుచీరలా
"ఏయ్ నీరజా ఏమిటి చూస్తున్నావు..? కారి
బావుందికదా. ? డాడీ ఫారిన్ నుండి తెప్పించారు

ఈ జ్యూయలరీ కూడా ఫారిన్ డే. బాగా మ్యాచ్
అయ్యాయికదా...?"

"అహ... అలాగా చాలా బావున్నాయి..."
"మిహిరో ఇంట్లో లేరా...?"

"ఎందుకూ ...?"
"కంగారుపడకు... నీకు పోటీకి రాసులే.. " తుషార

నవ్వుతూనే అన్నా అందులో వినిపించే అతిశయం,
అహంకారం తెలుస్తూనే వున్నాయి

"ఊరికే అడుగుతున్నాను.. అయినా నీమా నువ్వు
మి బావ దగ్గర మరి సోదీగా కనిపిస్తావే.. "

అలా ముఖం పట్టుకు ఆంటుంటే నీరజకు బాధ
అనిపించినా ఫైకి కనిపించకుండా నవ్వుతూ అంది,

"అయినా నాకు దిగులేదు..."
"ఏం. ? మారెక్స్ సెటిల్ అయిపోయిందనా.. ?

"కాదు"
"మరి ?"

"నేనేలా వున్నా మా బావ కళ్ళకు రంభలా
కనిపిస్తాను. అందుకు..."

"ఇంపాజిబుల్.. నేను నమ్మను..."
"నువ్వు నమ్మినా, మానినా అది అంతే..."

"నీకంటే అన్ని విధాలా ఉన్నతంగా వున్న
అమ్మాయి పోటీకి వస్తే...?"

"ఊహ... లాభంలేదు"

"ప్రేమించే హృదయం చాలు"

తుషారకు ఆ మాటలు సవాల్ అనిపించాయి.

"ఒకవేళ నేను నీకు పోటీకి వస్తే...?"

"నువ్వుకాదుకదా సరాసరి ఆ చేపలోకం నుండి
అప్పురస దిగివచ్చినా అంతే..."

తుషార అహం దెబ్బతింది.

"నీరూ! నన్ను రెచ్చగొట్టకు..."

"రెచ్చ గొట్టడం కాదు... నిజం

వెబుతున్నానంతే..."

"నేను నేరుగా ఏ మగాడి కళ్ళలోనైనా చూస్తే
చాలు... ఎంతటి మగాడైనా కుళ్ళపిల్లలా నా వెంట
పడాల్సిందే..."

నీరజకు నవ్వు వచ్చింది.

వెనుకటి ఒ హింది సినిమా స్టార్ కూడా ఇలాగే

ఇచ్చింది. ఓ స్టేట్ మెంట్.

ప్రతి మగాడూ కేవలం అందాలకూ, అడంబరాలకే
దాసుడైపోతే ఈ ప్రపంచంలో అనుభంధాలకూ,

అనురాగాలకూ తావే వుండేదికాదు...

నిజమే... తన బావ మంచి పర్ఫనాలిటీతో,
అందమైన ముఖ వర్ణస్పృతో సినిమా హిరోలా

వుంటాడు. దానికి తోడుగా మంచి పోజీషన్ లో కూడా
వున్నాడు... అతను యూనివర్సిటీ గోల్డ్

మెడలిస్ట్.

అయితే ఇవన్నీ తమ అనుబంధాలకూ అడ్డురావు.

← బావకు తనంటే ప్రాణం... తనకు బావే ప్రపంచం
← తమ మధ్య ఈ హెచ్చు తగ్గుల చర్చలకు

అసలేప్పుడూ ఆస్కార్ లెదు రాదు... ఈ
విషయం తుషారకు ఎలా తెలుస్తుంది... ?

"ఏం..? చల్లబడిపోయావ్...? భయం
వేసిందా...? పాళనగా నవ్వింది తుషార.

ప్రే

సాగుతోంది కదాని
మరి మరి సాగదస్తే
సాగి సాగి
ఒక్క సారి
పుటుక్కుంటుంది
చేయి చురుక్కు మనిపిస్తుంది
రబ్బిర్!
సాగుతోంది కదాని
హృదయంలో కుంచపటి రాజేస్తే
ప్రాణమున్న బొమ్మలా వాడేస్తే
సహనం చచ్చి చచ్చి
ఒక్క సారి
ఎదురు తిరుగుతుంది
మగాళ్ళ క్షణంలో దహిస్తుంది.
అదది!
ఖబర్ ధర్!!

-ఎన్. పూజ

"లేదు... ఓడిపోతావనుకుంటున్నాను..."

"ఫారింట్ చేస్తావా... ?

స్పీరింగ్ వైపు చూపు నిలుపుతూ ఫారింట్ గా
అడిగింది తుషార-

"ప్రయత్నించి చూస్తావా...?" నవ్వింది నీరజ.

"వద్దు నీరజా! మళ్ళీ అనుకోనీది ఏదైనా జరిగితే
నీకు బాధ..."

"తుషార! అలా జరిగినా నా బావకు ఏన్నటికీ నేను
వదులుకోను. అందం, డబ్బు తెలివితేటలు స్వంతం
చేసుకున్న ఓ కన్నెపిల్ల కవ్వస్తుంటే
నిగ్రహించుకునేందుకు ఎంత మానసిక శక్తి కావాలో
నాకు తెలుసు. కాబట్టి బావను నేను తప్పుపట్టను"

"కావచ్చు... కానీ, నా ప్రేమ నిజమే అనుకుని మి
బావ ప్రేమ పూజారిలా నా వెంట తిరుగుతూ
దేవదాసులా మారితే...?"

ఎగతాళిగా నవ్వింది తుషార.

ఆ పాళన, ఆ అతిశయం నీరజ మనస్సును
తాకాయి.

తుషార అహంకారం, అతిశయం ఆమెకు
క్రోత్ కాదు...

కానీ, ఇలా తననూ తన బావనూ అపమానించడం
సహించలేకపోయింది.

"తుషార! అలా జరగదనే నా విశ్వాసం. అలాంటిదే
జరిగితే మన పందిం ఏవయం చేప్పేదాం అప్పటికి
అర్థం చేసుకోలేనంతటి మూర్ఖుడూకాదు బావ.

"ఒకే... నీకే అంత ధైర్యం వున్నప్పుడు నేను
వెనక్కు వెళ్ళలేను. కానీ, నీరజా! తరువాత బాధ పడి
లాభంలేదు..."

"చెప్పానుగా... ఇందులో బాధపడేందుకు
ఏమిలేదని..."

"ఒ.కె..."

"ఒ.కె... ఏవ్ యూ గుడలక్..."

అప్పటి నుండే నీరజ బావ అజిత్ ఇంట్లో వున్న
వేళల్లో తుషార రాకపోకలూ, పలకరింపులూ,

నవ్వులూ, కబుర్లు ఎక్కువయ్యాయి.

చాలా ముక్తసరిగా వుండే అజిత్ ఆమెకు
ఆశ్చర్యం కలిగించాడు. పరిస్థితి ఏమీ ఆశాజనకంగా

కనిపించక పోవడంతో, ఏమైనా నీరజ ముందు
ప్రాసిద్ అవ్వలేక పోతున్నాడనే అభిప్రాయంతో

అతనితో ఏకాంత సమావేశం అభిలషించింది
తుషార.

ఒకరోజు అజిత్ నీరజతో సినిమా ప్రోగ్రాం
వేసుకున్నాడు. అనుకోని విధంగా తయారయిన

తుషారను చూసి అజిత్ కాస్త ఆశాభంగం చెందినా
సభ్యత కొనసాగి మాట అనలేక పోయాడు.

ముగ్గురూ కలిసి సినిమాకు వెళ్ళారు.

అయితే ఒక్క అరగంటయినా గడవకుండానే
నీరజ తలనొప్పి అంటూ ఇంటికి వచ్చేసింది.

అజిత్ నూ, తుషారనూ సినిమా చూసి రమ్మని మరి
మరి బలవంతపెట్టి.

* * * *

కారు దిగి లోపలికి వెళ్ళాడు అజిత్.
రెండుక్షణాలు కారులోనే కూర్చుని అతని వెనక

కనకం!

జామ్మన్

చూశారు, చూశారు! ఊళ్ళు పుట్టరం!
ఎంత దుర్మార్గుడో మా అన్నయ్య!!!

ఆ సంగతి మన పెళ్ళికి
ముందే నాకు తెలుసు...!!!

బాలెండి! మా పుట్టింటాళ్ళని
జడి మానగొడవికి వొంటికాల
మీద ట్రెస్టారు మీ సంగతి నాకు
ఇంతా బాగా తెలుసు!

లో పలికి వెళ్ళింది తుషార.

లోపలి గదిలో నుండి అజిత్, నరజ మాటలు
పుష్పంగా వినిపిస్తున్నాయి.

"ఏమో! నీరూ నీకేమయినా బుద్ధి వుందా?"

"ఏమిటి బావా?"

"ఆ డెవిల్ కి నన్ను అప్పగించివస్తావా?"

"ఏం జరిగింది...?"

"నీకు బుద్ధి లేదు... నరదాగా ఇద్దరం
వెడదామంటే అవిడ నెండుకు రమ్మన్నట్లు..?"

"అసలేం జరిగింది బావా?" మెత్తగా అడిగింది
నీరజ.

"తను నీకు ప్రండ ఏమోగా. అలా
వారుతుండేం...?"

"ఏమంది..?"

"అవిడకు తన పెద్ద సుందరాంగిననీ, ప్రతి
మగవాడూ తనను చూసి మతి పోగొట్టుకుంటాడనీ
అహం.."

"తుషార ఏమంది బావా?"

"నీ మొహం అంది... సరేనా.. కనుదుకున్నాడు
అజిత్.

"తుషార నిన్ను ప్రేమిస్తుండేమో బావా.."

"ఆ.. అదే... అసలు మన ఇద్దరి విషయం
తెలిసిన ఏ బుద్ధి వున్న ఆడదైనా అలా
అడుగుతుందా..?" కొపంగా అంటున్నాడు అజిత్.

"తుషార శాందర్యం, సంపదా వున్న
అదృష్టవంతురాలు.. ఆమెను కాదనుకునే వాళ్ళు
ఎవరుంటారు...? ఆమెతో పోలిస్తే నేనెక్కడ...?"

నక్కమా నాగలొకానికి వున్నంత తేడా. ఇద్దరికి..

"పటవే. బుద్ధి లేకుండా మాట్లాడక్క
కపిరోశాడు అజిత్ అతను కనీసం మాట్లాడినా
అందులో తొణ్ణికన అవ్యయతను అందుకో గన్విన
నీరజకు పోయిగానె వుంది

"అసలు తనమయినా కొకా..?" అనుమానంగా
అడిగాడు

"ఫ. ఫ. అదేం కాదు బావా. ఒకవేళ తుషార
నిన్ను ప్రేమిస్తోందేమో"

అజిత్ సూటిగా చూశాడు నీరజ పంక

"నీరూ! అసలు నీకు నిజంగా తలనొప్పు
వచ్చిందా? లేపోతే నన్ను తనకు అప్పగించి
త్యాగం చేస్తున్నాను అనుకుంటున్నావా"

నీరజ కళ్ళు వాలుకుంది

"చూడు నీరూ! అవిడగారు నన్ను ప్రేమించినా,
తమరు నన్ను త్యాగం చెయ్యడానికి సిద్ధంగా
వున్నా. నేను మాత్రం అవిడగారి ప్రేమించేందుకు
సిద్ధంగా లేను

"తనకేం తక్కువ బావా..?"

"ఏమీ తక్కువ లేదు.. ఒక్క బుద్ధి మాత్రమే
ఫి చీ అందం ఉండగానే, డబ్బు వుండగానే,
చదువుకోగానే సరూ.. సంస్కారం ఉండొద్దా..?"

తన బావకు బాగా కొపం వచ్చిందనే విషయం
గ్రహించింది నీరజ కానీ, ఆమెకు చాలా సంతోషంగా
వుంది. చల్లని వెన్నెల రాత్రి ఆకాశంలో

విహరించినంత ఆనందంగా, పోయిగా వుంది.

"పోలితే బావా.. సనిమా ఏలా వుంది..?"

'సనిమా చూసే ప్రాప్తం కూడానా అవిడగారి

పయ్యారాల ప్రవర్తన సరికాత.

అతని కొపం చూస్తున్న నీరజకు నవ్వు వచ్చింది
పెద్దగా నవ్వేసింది

"నీరూ! ఇలారా"

కనీసంగా వున్న అతని స్వరానికి టెడిరిస్టాయింది
నీరజ కిదురుతూనే అతనికి దగ్గరగా నడచింది

"నీ తేలని పైమాట అబద్ధం కమా"

"బేను" అన్నట్లుగా తల ఊగించింది నీరజ
భయంగా భయంతో ఆమె కళ్ళు రెపరెపలాడాయి.
ఆమె భయాన్ని చూస్తున్న అతనికి నవ్వు వచ్చింది.
కానీ ఆపుకున్నాడు

ఇలాంటి పచ్చిపనులకు శిక్ష ఏమిటో తెలుసా.."

'తెలీరు' అన్నట్లుగా తల అడ్డంగా ఊపింది

మళ్ళీ మళ్ళీ ఇలాంటి పచ్చిపనులే చేసే బావ చేత
ఇలాంటి శిక్షలే వేయించుకోవాలి అనిపించెంత
అందమైన శిక్ష వేశాడు అజిత్ ఇద్దరూ ఆ

తన్మయత్వంలో నుండి తెరుకోక ముందే, వాకట్లో
కారు స్టార్ట్ అయిన శబ్దం వినిపించి అలిక్కి
పడ్డారు.

"బావా! తుషార వెళ్ళినారా..?"

"ఏమో నేను చూడలేదు.. కారు దిగి నెరుగా
ఇట్లోకి వచ్చేశాను" తమ మాటలన్నీ తుషార
విన్నట్లుగా తెలుసుకుంది నీరజ ఆ తరువాత

మరెప్పుడూ ఆ ఇంటి ముందు తుషార నిర్మలం
కారు ఆగలేదు